

Çocuk ve Alpaka

Çınar BİBER

Çocuk ve Alpaka

Çınar BİBER

Leo, açık tenli ve kısa dalgalı kestane rengi saçlı küçük bir çocuktur. Yumuşak mavi tişörtü, haki şortu ve yeşil lastik çizmeleriyle dışarı koşarken büyük, sıcak kahverengi gözleri parlıyordu. Bu güneşli sabah, yan bahçeden gelen yumuşak bir mırıltı duydu. Merakla, ne olduğunu görmek için seke seke oraya gitti. Orada, sessizce duran, kırmızı tasmalı ve küçük piring canlı, tüylü beyaz bir alpaka vardı.

Alpakanın krem beyazı yünü, uzun bir boynu ve yumuşak koyu gözleri vardı. Çimenleri kemirirken yumuşak, yuvarlak burnu seğiriyor, küçük dik kulakları her sesi yakalamak için dönüyordu. Leo'nun çilli yuvarlak yanakları dostça bir gülümsemeyeyle gerildi. "Merhaba," diye fısıldadı, küçük bir adım atarak. Ama alpaka başını kaldırdı ve geri çekildi, çanı hafifçe çınladı. Leo hemen durdu, annesinin ona söylediklerini hatırladı: hayvanların kendini güvende hissetmek için alana ihtiyacı vardır.

Tam o sırada, Leo'nun komşusu Bayan Green geldi. Sevimli gözleri ve yumuşak bir sesi vardı. "Bu Pearl," dedi. "Alpakalar utangaçtır. Sessizliği, alanı ve yumuşak sesleri severler. Yavaş hareket eder ve sınırlarına saygı gösterirsen, belki sana gelir." Leo başını salladı, çilli yüzü ciddileşti. Pearl'in arkadaşı olmayı her şeyden çok istiyordu. "Bunu yapabilirim," dedi yumuşak bir sesle. "Çok sakın ve sabırlı olacağım."

Bayan Green gülümsedi. "Pearl'in barınağını hazırlamama yardım etmek ister misin? Taze çimenler ve sıcak bir köşeyle sakın bir yere ihtiyacı var." Leo'nun gözleri parladı. "Evet, lütfen!" Onu ahırın arkasındaki küçük çitle çevrili bir alana kadar takip etti. Biraz sade görünüyordu, kuru lekeler ve çıplak bir köşe vardı. "Burası güzel olabilir," dedi Leo, yardım etmenin yollarını düşünerek. Pearl uzaktan izliyordu, koyu gözleri meraklı ama temkinliydi.

Önce Leo, barınağa taze, tatlı kokulu çimenler yaymaya yardım etti. Küçük bir tırmık kullandı ve yavaşça çalıştı, böylece Pearl'i korkutmazdı. Tüylü alpaka çitin yanında kaldı, uzun boynunu uzatmış, onu izliyordu. Leo ona dik dik bakmadı; sadece sessizce çalıştı ve yumuşak bir melodi mırıldandı. "Bu çimenler nefis olacak," diye kendi kendine fısıldadı. Pearl'in kulakları dikleşti, ama henüz yaklaşmadı.

Sonra Leo, sıcak bir köşe yapmak için yumuşak saman ve tüylü bir battaniye topladı. Kapıdan uzakta sessiz bir yer buldu ve her şeyi düzenli bir şekilde yerleştirdi. "Dinlenmek için bir yer," dedi, battaniyeye vurarak. Pearl birkaç adım ilerledi, pirinç çanı çınladı. Leo dondu, sonra yavaşça başını çevirdi ve gülümsedi. "Sorun değil," dedi yumuşak bir sesle. "Acele etme." Ona alan vermek için biraz geri çekildi.

Leo alçak ahşap bir tabureye oturdu ve bekledi. Elini uzatmadı ya da yüksek ses çıkarmadı. Pearl boynunu uzattı, havayı kokladı ve bir adım, sonra bir adım daha attı. Taze çimenleri koklarken yumuşak, yuvarlak burnu seğirdi. Leo'nun kalbi hızlı çarpıyordu, ama tamamen hareketsiz kaldı. "Güvendesin," diye fısıldadı. "Seni acele ettirmeyeceğim." Alpakanın koyu gözleri onu izliyordu, sakın ve düşünceli.

Bayan Green bir kova su getirdi ve sessizce yere koydu. "Harika gidiyorsun, Leo," dedi yumuşak bir sesle. "Pearl seni izliyor. Sakin ve nazik olduğunu görüyor." Leo başını salladı, çilli yanakları gururla parlıyordu. Sesini alçak tutmayı ve yavaş hareket etmeyi hatırladı. Pearl taze çimenlere doğru bir adım daha attı, çanı çınladı. Leo göğsünde sıcak bir his duydu. Güven, her seferinde küçük bir adımla büyüyordu.

Pearl başını eğdi ve taze çimenleri kemirdi. Leo taburesinde kaldı, büyük sıcak kahverengi gözleriyle onu izliyordu. Koşup ona sarılmak istiyordu, ama daha iyisini biliyordu. "Bekleyeceğim," diye fısıldadı. Bir kelebek uçtu ve Pearl'in kulakları döndü. Leo kıkırdadı. "Sadece bir kelebek," dedi. Pearl ona baktı ve rahatlamış göründü. Uzun boynu tekrar aşağı eğildi ve huzur içinde çiğnedi.

Bir süre sonra Pearl başını kaldırdı ve Leo'ya baktı. Ona doğru bir adım attı, sonra bir adım daha. Leo nefesini tuttu. Hareketsiz kaldı, elleri kucağındaydı. Pearl'in yumuşak burnu yaklaştı, mavi tişörtünü kokladı. Çanı hafifçe çınladı. Leo küçük dostça gülümsemesini gösterdi. "Merhaba, Pearl," dedi sessiz bir sesle. "Geldiğin için sevindim." Pearl koyu gözlerini kırptı ve başını sallar gibiydi.

O günden sonra Leo her sabah Pearl'i ziyaret etti. Her zaman yavaş hareket etti ve yumuşak konuştu. Bazen bir kitap getirip yüksek sesle okurdu, sesi sakin ve kararlıydı. Pearl yakınlarda durur, geviş getirir, yer değiştirdikçe çanı çınlardı. Leo onun etrafında alan olmasını sevdiğini öğrendi; ona asla sıkışmadı. "Sen benim arkadaşısın," dedi ona bir gün. Pearl'in kulakları dikleşti ve bir adım yaklaştı.

Bir öğleden sonra, yolda gürültülü bir kamyon gümbürdedi. Pearl irkildi, kulakları yassılaştı. Leo korkusunu gördü ve acele etmedi. Bunun yerine çimenlere oturdu ve yumuşak, sakin bir sesle konuştu. "Sorun değil, Pearl. Sadece bir kamyon. Ben buradayım." Ona dokunmaya çalışmadı; sadece sakin kaldı. Pearl titredi ama sonra Leo'ya baktı. Yavaşça yürüdü ve yanında durdu, tüylü yanı omzuna yakındı.

Leo, Pearl'in sıcak y n n  kolunda hissetti. Hareket etmedi, sadece orada durmasına izin verdi. "Cesursun," diye fısıldadı. Pearl rahatlar ken  anı hafif e  ınladı. Kamyon  oktan gidene kadar b yle kaldılar. Sonra Pearl ba ını kaldırdı ve Leo'nun yana ını burnuyla d rtt . Leo g ld , mutlu ve sessiz bir sesle. "Sanırım artık bana g veniyorsun," dedi. Pearl'in koyu g zleri evet der gibiydi.

Bayan Green onları birlikte gördü ve gülümsedi. "Onun güvenini kazandın, Leo," dedi. "Sınırlarına saygı göstererek ona güvenli bir arkadaş olduğunu gösterdin." Leo başını salladı, çilli yanakları sevinçle pembeydi. Yanında çimen kemiren Pearl'e baktı. "O benim en iyi arkadaşım," dedi. Pearl'in kulakları seğirdi ve başını omzuna yasladı. Sıcak köşe ve taze çimenler mükemmel bir barınak yaratmıştı.

Şimdi Leo ve Pearl her güneşli günü birlikte geçiriyor. Leo okur, Pearl otlar, bazen de sadece rahat bir sessizlikte otururlar. Leo, nezaket ve sabrın dostluklarını güçlendirdiğini biliyor. Her zaman yumuşak konuşur ve Pearl ihtiyaç duyduğunda ona alan verir. "Sakin olmak en iyi yoldur," der arkadaşlarına. Kırmızı tasmalı ve pirinç çanlı Pearl de buna katılıyor gibi. Yumuşak gözleri Leo'yu nereye giderse gitsin takip ediyor.

Ve böylece, çocuk ve alpaka en iyi arkadaş oldular. Leo, sınırlara saygı gösterdiğinde ve nezaketle hareket ettiğinde güvenin büyüdüğünü öğrendi. Pearl ona sessiz anların en mutlu anlar olabileceğini gösterdi. Birlikte, çimenlerin taze ve köşenin sıcak olduğu sakin barınaklarının tadını çıkarıyorlar. Her gün Leo, "Günaydın, Pearl," diye fısıldıyor ve Pearl'in çanı mutlu bir cevap çınlatıyor. Gerçek dostluk sabır, sakinlik ve yumuşak bir kalp üzerine kuruludur.